

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 11 december 2018

1075/2018

Lag

om ändring och temporär ändring av 13 kap. i sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen (1224/2004) 13 kap. 1 § 2 mom., 2, 3 och 5 §, 6 § 1 mom. och temporärt 6 § 3 mom., av dem 13 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1476/2016, 2 § sådan den lyder i lagarna 1113/2005 och 1135/2017 samt 5 § sådan den lyder i lag 1056/2010, som följer:

13 kap.

Ersättningar som hänför sig till företagshälsovård

1 §

Arbetsgivares rätt till ersättning för företagshälsovård

— — — — —

Har en arbetsgivare utöver företagshälsovård enligt 1 mom. för sina arbetstagare ordnat sjukvård och annan hälsovård, har arbetsgivaren rätt att få ersättning för de behövliga och skäligen kostnader som föranletts av detta (*ersättningsklass II*). Ersättning betalas dock inte för dessa kostnader, om det enligt 5 § 2 mom. inte kvarstår någon ersättning att betala efter att de kostnader som hör till ersättningsklass I har ersatts. Ersättning betalas inte heller för tandvård.

— — — — —

2 §

Rätt för företagare och andra personer som utför eget arbete att få ersättning för företagshälsovård

I 3 § 1 mom. 6 punkten i lagen om företagshälsovård avsedda företagare och andra som utför eget arbete, som för sig har ordnat ovan i 1 § avsedd företagshälsovård grundad på arbetsgivarens skyldigheter, har rätt till ersättning för de behövliga och skäligen kostnader som föranleds av denna verksamhet (*ersättningsklass I*). Motsvarande rätt har också en sådan ovan avsedd företagare och annan person som utför eget arbete och som får rehabiliteringsstöd enligt de arbetspensionslagar som avses i 3 § i lagen om pension för arbetstagare eller får olycksfallspension för viss tid enligt lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar eller lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar och vars försäkring enligt lagen om pension för lantbruksföretagare eller lagen om pension för företagare har avslutats med anledning av arbetsoförmåga. På en sådan företagare och annan person som utför eget arbete tillämpas då vad som i detta kapitel föreskrivs om företagare.

Har en företagare utöver företagshälsovård enligt 1 mom. för sig ordnat sjukvård och annan hälsovård, har han eller hon rätt till ersättning för behövliga och skäliga kostnader som föranleds av denna verksamhet (*ersättningsklass II*).

Om företagaren också är arbetsgivare och han eller hon lägger fram kostnaderna enligt 1 och 2 mom. tillsammans med kostnaderna för sina arbetstagare, ska på företagaren tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om ersättning till arbetsgivare för företagshälsovård.

3 §

Verksamhet som ersätts

Kostnaderna för att ordna sådan företagshälsovård enligt god företagshälsovårdspraxis som avses i lagen om företagshälsovård ersätts till arbetsgivare, företagare och andra som utför eget arbete.

De kostnader som en arbetsgivare orsakas av ordnandet av den företagshälsovård som ingår i arbetsgivarens skyldigheter samt arbetsgivarens kostnader för sjukvård och andra hälsovårdstjänster ersätts, förutsatt att verksamheten genomförts med användning av de i 6 § 2 mom. avsedda resurser som behövs för företagshälsovården. Detta villkor tillämpas också på ersättandet av kostnader för företagshälsovård samt sjukvård och andra hälsovårdstjänster som en företagare eller någon annan person som utför eget arbete ordnar för sig själv.

5 §

Ersättning för kostnader för företagshälsovård

Till arbetsgivare, företagare och andra som utför eget arbete ersätts 60 procent av de kostnader för ordnande av företagshälsovård som hänför sig till ersättningsklass I och 50 procent av de kostnader som hänför sig till ersättningsklass II.

Den ersättning som betalas till en arbetsgivare bestäms högst enligt ett sammanlagt kalkylerat maximibelopp per arbetstagare för de kostnader som hänför sig till ersättningsklasserna I och II. Arbetsgivaren ska i första hand få ersättning för de kostnader som hänför sig till ersättningsklass I. Om maximibeloppet inte i sin helhet har använts för att ersätta kostnader som hör till ersättningsklass I, kan den återstående delen, dock högst 40 procent av maximibeloppet, användas för att ersätta kostnader som hör till ersättningsklass II.

Den ersättning som betalas till företagare och andra som utför eget arbete bestäms högst enligt de separata årliga kalkylerade maximibeloppen för de kostnader som hänför sig till ersättningsklasserna I och II.

6 §

Fastställande av det kalkylerade maximibeloppet

Det sammanlagda kalkylerade maximibeloppet per arbetstagare för de kostnader som hänför sig till ersättningsklasserna I och II, vilket ligger till grund för den ersättning som betalas till en arbetsgivare, beräknas enligt ersättningsklass utifrån de resursfaktorer som behövs för att upprätthålla en verksamhet som iakttar god företagshälsovårdspraxis. Närmare bestämmelser om beräkningen utfärdas genom förordning av statsrådet. På motsvarande sätt beräknas för den ersättning som betalas till företagare och andra som utför eget arbete de separata årliga kalkylerade maximibeloppen per företagare av de kostnader som hör till ersättningsklasserna I och II.

Folkpensionsanstalten fastställer årligen de kalkylerade maximibelopp som ligger till grund för ersättningen utifrån de resursfaktorer som avses ovan och i motsvarighet till den

allmänna kostnadsutvecklingen. Under åren 2018–2020 fastställs dock inte några maximibelopp, utan dessa år tillämpas de maximibelopp som fastställts år 2017. I slutet av år 2021 ska maximibeloppen fastställas, med beaktande av endast den kostnadsutveckling som skett under det året.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020. Lagens 13 kap. 6 § 3 mom. träder dock i kraft den 10 december 2018 och gäller till och med den 31 december 2021.

På ersättandet av kostnader som en arbetsgivare har för ordnande av företagshälsovård i fråga om hela den räkenskapsperiod av vilken minst hälften infaller under tiden före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas bestämmelserna i 13 kap. 1 och 5 § i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag. På ersättandet av kostnader som en företagare eller någon annan person som utför eget arbete har för ordnande av företagshälsovård, när kostnaderna avser företagshälsovårdstjänster som tillhandahållits efter ikraftträdandet av denna lag men före den 1 januari 2021, tillämpas bestämmelserna i 13 kap. 5 § i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors den 5 december 2018

Republikens President

Sauli Niinistö

Social- och hälsovårdsminister Pirkko Mattila